

Emprenedors, autònoms, empresaris..., patidors

«Veiem unes mesures econòmiques que queden molt lluny de les necessitats de la gran majoria de les empreses»

Habitualment i en circumstàncies normals, el sector empresarial sovint no està prou ben vist ni prou ben valorat. Ara bé, en situacions tan extraordinàries com les que estem passant avui dia, potser també ens convé saber quins són els patiments i les preocupacions, i en aquest article intentaré posar llum allà on mai ha estat fosc.

Molt sovint, des de la societat en general, es parla dels emprenedors com un perfil de gent que en un futur hauran de permetre mantenir l'estat del benestar, del qual gaudim tots. No només fan evolucionar les societats, sinó que també ofereixen nous llocs de treball que faciliten els ingressos d'impostos, l'increment de rendes i en general la vida social als nostres municipis.

Aquests emprenedors i aquests empresaris, a voltes estigmatitzats, ara es mostren davant la societat com una peça clau de la baula econòmica de qualsevol país, vital, necessària i prioritària.

Som molts els que actualment estem patint aquest confinament forçós, amoïnats per la nostra gent, i també molt preocupats pels nostres negocis.

Això no ens ho podem permetre. Entre tots hem d'entendre que sense el teixit empresarial, el futur és incert, fosc i fins i tot perillós per a tothom. Necessitem mantenir-nos actius i disposar de suport per continuant invertint i apostant pel creixement i l'evolució.

L'aposta prioritària, evidentment i sens dubte, és la salut de tots, i en aquesta lluita hi som tots; però no oblidem que tenim un munt de gent que pot aportar coses, plantejaments, experiències, disponibilitat..., i que els tenim a casa veient, en molts casos, com s'esvaeixen tots els esforços que han fet durant anys i anys. Costa trobar solucions pràctiques i eficients per superar aquest tràngol. És en aquest sentit que ens cal posar en valor la feina que hem fet i continuarem fent.

Parlem de protegir els treballadors, i és molt correcte, però no hem d'oblidar que aquests treballadors ho són perquè alguns hem creat aquests llocs de treball. Aleshores, em surgeix la pregunta: qui protegeix l'empresari?

Veiem unes mesures econòmiques que queden molt lluny de les necessitats de la gran majoria de les empreses. Estan pensades per a les més grans i això és un error, un error que es repeteix en el temps i que ara no s'hauria de cometre. Què farem sense el petit comerç, el de proximitat, el que avui ens permet accedir al menjar, etc.? Són el futur, per donar vida als municipis, per oferir el millor servei, i són sempre més sostenibles.

Necessitem ajudes reals, pràctiques i ràpides. Les nostres empreses no poden desaparèixer d'un dia per l'altre per culpa de no haver-les ajudat quan ha fet falta. A aquestes empreses, que regularment liquiden els seus impostos, que no són pocs, i que permeten sostenir estructures com la sanitària, per exemple, els hem de fer costat i protegir-les, perquè quan tot plegat passi, que passarà, tornin a generar llocs de treball i la roda torni a girar...

Són dies molt complicats, però cal no perdre de vista totes i cada una de les cares d'aquest dau.

Ens en sortirem, segur, però hem de mirar de fer-ho tots i certament corregir coses que segur que no hem fet bé, però la voluntat de millorar és totalment inherent a la figura de l'empresari, no

ens els deixem perdre. #ensensortirem.